

ŠESTNÁSTA NEDEĽA CEZ ROK C

V časoch Pána Ježiša bola Betánia na východnom úpätí Olivovej hory. Pod ňou sa nachádzal cintorín, ktorý podľa židovských predpisov nesmel byť v bezprostrednej blízkosti od dediny. Dnes v podstate Betánia už nejestvuje, lebo celé východné úpätie Olivovej hory je palestínsky východný Jeruzalem. Čo ostalo z Betánie, je len náš katolícky kostol, ktorý je vybudovaný v poradí ako štvrtý na mieste, kde podľa tradície bol pochovaný Lazar. Predchádzajúce tri kostoly boli zničené. Máme vzácny historický dôkaz z druhej polovici štvrtého storočia. Vtedy Svätú zem navštívila španielska pútnička Heteria, ktorá si o všetkých navštívených miestach robila písomné poznámky, ktoré sa našťastie všetky zachovali do dnešných čias. V týchto zápiskoch má jednu dôležitú vetu: „Navštívila som Betániu a tam som navštívila malý kostol nad hrobom Lazara.“ To je dôkaz o skutočnom mieste cintorína. Ďalšie tri kostoly boli vybudované na tomto mieste.

Ako sa Pán Ježiš zoznámil s Lazarom a Máriou a Martou? Všetky okolité dediny okolo centra Jeruzalema slúžili na ubytovanie pútnikov, a to najmä zo vzdialenejších miest a dedín. Vtedy nejestvovali hotely, a preto si pútnici našli nejaký dom a rodinu, kde ich na niekoľko nocí ubytovali. Takto si svätý Jozef a Panna Mária našli rodičov týchto troch súrodencov a už potom každý rok naisto sa u nich ubytovali. Keď mal Pán Ježiš 12 rokov, prvý raz prišiel s rodičmi do Jeruzalema, a tak sa zoznámil aj s tromi súrodencami, ktorí boli približne v rovnakom veku. Potom vždy, keď kedykoľvek prišiel do Jeruzalema, tak sa ubytoval u Lazara a jeho sestier. Vtedy mali Židia takú povest', že boli k hosťom veľmi pozorní a pohostinní. Vidíme to aj po vypočutí dnešnej state evanjelia.

Tu si musíme pripomenúť, že Pán Ježiš nebol nejaký čudák, ba naopak. Vieme, že sa často zúčastňoval na hostinách, keď ho pozvali, hoci mu to pobožnejší farizeji vyčítali, že jedáva s hriešnikmi. So svojou matkou sa napríklad zúčastnil na svadbe v Káne, kde premenil vodu na víno. Na pustatine rozmnožil päť malých chlebov a dve ryby, aby nasýtil veľké zástupy svojich poslucháčov, ktorí dlhý čas počúvali Božie slovo.

Lenže on radikálne hlásal, že nielen z chleba žije človek, ale aj z Božieho slova. Uvediem aspoň niektoré jeho výroky: „*Blahoslavení sú tí, ktorí, čo počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho*“ (Lk 11, 28). Ďalej vyhlásil: „*Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujú ho*“ (Lk 8, 21). Apoštolom povedal: „*Tí, čo počúvajú Božie slovo a prijímajú ho, prinášajú bohatú úrodu*“ (porov. Mk 4, 20). Ba priamo zdôraznil účinok Božieho slova pre večný život: „*Veru, veru, hovorím vám, kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život*“ (Jn 5, 24).

Preto sa nečudujme, že sa Mária posadila k Ježišovým nohám a s veľkým záujmom ho počúvala. Keď sa Marta sťažovala, že jej sestra v kuchyni nepomáha, tak ako sme to počuli, Pán Ježiš nevyhovel jej prosbe, ale jej zdôraznil, že si Mária vybrala lepší podiel „*ktorý sa jej neodníme*.“ Tým Pán Ježiš zdôraznil, že on Máriu nijakým spôsobom nepozbaví počúvania Božieho slova, lebo to je dôležitejšie ako všetko ostatné.

Z tohto príbehu je povzbudenie a aj poučenie pre náš každodenný život. Máme správne pochopiť, že čo Marta urobila, to Pán Ježiš v našom živote neodsudzuje. On nechce, aby sme zanechali všetky naše povinnosti a celý deň kľučali v kostole pred svätostánkom a modlili sa. To by sme nesprávne pochopili dnešné evanjelium. Pán Ježiš ani slovíčkom radikálne nepokarhal Martu, že sa ho snažila pohostiť, lebo naopak sľúbil nebo pre tých, ktorí blížnym poskytnú s láskou akúkoľvek pomoc, tak ako to povedal niekoľko dní pred smrťou na Olivovej hore (Mt 25, 34-40). Preto poučenie z dnešného evanjelia je, že pred dennými prácami a povinnosťami je prvoradé starať sa o počúvanie Božieho slova a uskutočňovať ho.

Ako to máme robiť? Na prvom mieste je zúčastniť sa v nedeľu na svätej omši, kde si máme možnosť vypočuť tri čítania z Božieho slova. Prvé je čítanie zo Starého zákona tak, ako si ho vypočujeme aj dnes. Potom druhé čítanie je stať z niektorých listov svätého Pavla a tretie je čítanie zo svätého evanjelia tak, ako dnes o Márii a Marte. Z tohto Božieho slova vypočutého na svätej omši by sme mali duchovne žiť celý týždeň a nie vypočuť ho jedným uchom dnu a druhým von. Žiaľ, nie raz sa stane, že mnohí ľudia, keď opustia kostol, tak už pred kostolom nevedia, čo sa čítalo. Nedivme sa, že by im vtedy Pán Ježiš povedal podobnú výčitku, že nie je dôležité, čo uvariť na nedeľný obed, ale pamätať si, čo sa v kostole čítalo. Tiež, okrem svätej omše, by sme si mali súkromne doma vziať do ruky Sväté písmo a na úkor pozerania televízie, ktorej denne venujeme hodiny, namiesto toho si aspoň 15 minút prečítať jednu stať z Božieho slova. Vieme, že na takéto zbožné prečítanie nám svätá Cirkev dáva možnosť získať plnomocné odpustky.

Takáto intenzívna snaha počúvať alebo čítať Božie slovo a uskutočňovať ho v živote urobí náš život dokonalejším, krásnym, radostným a šťastným. Povedzte, kto z nás by netúžil po takomto živote?

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.